

ster vil have det her i Lovforslagets § 8, lyder: „Saafremt en af Byraadet tagen Beslutning overskrider den Byraadet tilkommende Myndighed eller i anden Henseende er stridende mod Lovgivningen . . . kan Indenrigsministeren“ o: s. v. i § 34 hedder det: „Kommer Ministeren ved Regnskabet Gennemsyn“ — den følger nemlig efter Paa budet om, paa hvilken Tid Kommunernes Regnskaber skal være indsendte til Indenrigsministeren — „eller paa anden Maade til Kundskab om, at Byraadet har foretaget ulovhjemlede Udgifter . . . eller i anden Maade overskredet sin Myndighed, træffer Ministeren i den Anledning de nødvendige Foranstaltninger“. Denne Bestemmelse giver akkurat lige saa fuldt som § 12 Ministeren den fulde Adgang til at skride ind overfor et Byraad, der har overskredet sin Myndighed eller truffet ulovlige Foranstaltninger. Jeg gentager derfor, at jeg synes, at § 8, saaledes som den højtærede Minister dér har ændret den tidligere Tilsynspligt for Borgmesteren i det Tilfælde, at en Beslutning efter Borgmesterens „Formening“ var ulovhjemlet eller overskredt Byraadets Myndighed, maa hellere helt gaa bort, da den fuldstændig gaar op i § 34 og den Myndighed, Ministeren allerede har efter denne.

Indenrigsministeren (Rode): Hvis der ikke indføres den § 8, som jeg har foreslaaet, vil der i Kommunalloven mangle en Regel for en midlertidig Udafkraftsættelse af en Beslutning. Der findes i den nuværende Kommunallovs § 12 en saadan Bestemmelse, nemlig at Borgmesteren midlertidig kan sætte en Beslutning ud af Kraft. I de forrige Regeringsforslag var denne Myndighed henlagt til Amtmanden. Hvis man stryger Amtmandens Tilsyn og Borgmesterens Tilsyn, mangler der fuldstændig en Bestemmelse om denne Ret til midlertidig at sætte en Beslutning ud af Kraft, og det er den, som er foreslaaet i det nye Lovforslags § 8.

Maa jeg til det ærede 7de Medlem for 1ste Kreds (Poul Rasmusen) sige, at det er meget rigtigt, at Anledningen til, at Herning søgte om at faa en folkevalgt Formand, var, at denne Kommune havde været et Landsogn og som saadant levet sit Liv tilfredsstillende under en selvvalgt Ledelse, og at den vanskeligt kunde tænke sig, at den nu, fordi den kaldtes en By, medens alle dens Forhold i øvrigt var ganske ens, ikke længer skulde kunne lede sine Forhold selv. Men det faktiske Forhold var derefter, at da Herning var blevet By, fandtes der nu i Landet en By, hvor der boede en Retsbetjent, og hvor ikke desto

mindre en Borger, udpeget af Byraadet, var beskikket til Borgmester. Derigennem var Uensartetheden indført, og den maatte fortsættes, hver Gang en By derefter spurgte, om den kunde faa sine Forhold ordnet paa samme Maade som Herning. Derom kan der overhovedet ikke være den fjerneste Tvivl.

Maa jeg til det ærede 3die Medlem for 5te Kreds (Oluf Jensen) sige, at det er mig stadig ikke nyt, at der indenfor Købstadforeningen er en Kreds af Medlemmer, som ikke er Tilhængere af dette Princip. At disse Medlemmer stemmer imod i Købstadforeningen, og at de i dennes Bestyrelse ved sidste Anledning havde Lejlighed til at være lige saa mange som de, der stemte for, forandrer ikke i nogen Maade Spørgsmaalet om Købstædernes virkelige Stilling dertil; thi det er dem, der overhovedet er Tilhængere af Princippet, jeg taler om, og det er hos dem, der efterhaanden mere og mere vinder Flertal i Byraadene, at jeg siger, Ønsket er stigende om at faa dette Forhold ordnet paa en for Købstæderne tilfredsstillende Maade.

Enevold Sørensen: Der vil ikke, hvis § 8 ikke vedtages i den af den højtærede Minister foreslaaede Skikkelse, i Købstadkommunalloven mangle en Bemyndigelse for Ministeren til at sætte en lovstridig Beslutning ud af Kraft, thi selvfølgelig har Ministeren altid denne Myndighed. Han har efter Købstadkommunallovens § 34 Myndighed til at „træffe de nødvendige Foranstaltninger“. Naar nu Ministeriet kommer til at staa overfor den Betingelse, som er opstillet i Lovforslagets § 8, at Byraadet skal have overskredet den det tilkommende Myndighed eller taget Beslutninger, der i anden Henseende strider med Lovgivningen, saa har Ministeren altid haft Bemyndigelse til enten straks at sætte denne Beslutning ud af Kraft eller, om han ønsker det, midlertidig at sætte den ud af Kraft for at forhandle videre med Byraadet. Den Bemyndigelse ligger fuldstændig i Købstadkommunallovens § 34, i Ordene de „nødvendige Foranstaltninger“. Nej, det, der gaar ud af Loven ved Ministerens Ændring, det er den Pligt, der nu paahviler nogle Embedsmænd omkring i Landet til, naar de mener, at Byraadet har vedtaget en ulovlig Beslutning, at indmelde det til Ministeren. Det gaar ud, og det kan maaské ogsaa undværes, Ministeren kan mulig paa anden Maade komme til Kundskab derom. Men det er absolut ikke nødvendigt, hvis den Bestemmelse gaar ud, da at indsætte i dens Sted en ny Bestemmelse, der tillægger Mini-